

скитъ войски сѫ малко. До главнитъ сили, които бѣхъ се расположили подъ Карсъ едноврѣменно дойдохъ извѣстия за затруднителното положение на генер. Тергукасова къмъ Ерзерумъ и за опасното положение на рускитъ войници въ Баязидъ. Тергукасовъ посрѣщаше все повече и повече голѣми неприятелски сили, а въ Баязидъ, взетъ отъ рускитъ, капитанъ Щоквичъ съ ше-па русска войска бѣше обиколенъ отъ неприятель, десетъ пѫти по-силенъ, десетъ пѫти по-добрѣ приготвенъ и испѣлненъ съ фанатизъмъ. Отбраната на Баязидския гарнизонъ съставлява една отъ най-достопаметнитъ страници въ историята на кавказката война. Капитанъ Щоквичъ е билъ оставенъ цѣли недѣли безъ капка вода: рѣки и извори били прѣсъчени отъ турцитъ обсаджающи, но все пакъ той не се прѣдаде.

Генералъ Лорисъ-Меликовъ трѣбваше да побѣрза на помощъ Тергукасову; за това той направи забикалка съ войската си, привлѣче върху си частъ отъ турскитъ сили и резултатътъ бѣше Зивински бой, който дѣйствително се свѣрши не съ побѣда за рускитъ, но достигнѫ цѣльта си. По тозъ начинъ отредѣтъ на генералъ Тергукасова, намѣри възможность да отстѫпи къмъ руската граница и да освободи Баязидския гарнизонъ подиръ 23 дневно знаменито опиранье.

Деньтъ на боя при Зивинъ, 13 юни, бѣше повратенъ въ малоазиатската кампания. Часть отъ войскитъ на кавказкия корпусъ, които щурмувахъ Зивинските позиции, бѣше принудена да отстѫпи прѣдъ прѣвъходнитъ сили на противника. Но защото руската войска не може да разбие армията на неприятеля, който отиваше да отърве обсадения Карсъ, то силитъ на Кавказкия корпусъ бѣхъ принудени да снемѫтъ обсадата на Карската крѣпость, да испроводїтъ обсадната артиллерия въ Александриполъ и да завземѫтъ флангова позиция съ центръ въ Кюрюкъ-Даря и съ авангардъ въ Башъ-Каджкларь.